

Българи прости, страхъ ги отъ мене;
Анаѣма кому не страшни!

Клетва-та силна—сично събаря.

Воля, упрямство, янатъ дебели!

Нека да помниѣтъ грѣцки владыка

Черны те дѣволи кого щѣтъ мѣчи!

Пѣжѣлъ тъмевъ-огнѣъ разгаря...

Смола възвира-грѣшници чека...

Дългитъ куки кого щѣтъ тегли?...

(Брѣкаси въ дѣсѣба смѣсѣ)

Ключъ го имамъ, той е у менѣ

Малко рѣждасалъ, но нема нищо;

Той си отслужи, вече нетреба

Свобода ще скоро сполучи!..

Какво ми варди?.. ветха свѣтъниѣ?!!

Ветхи парцали, книги завѣтъни?!..

Да е жълтицы не шѣха да киснѣтъ!

Въ тайѣ престара завѣтна стѣна!

А знамъ-ли колко искрѣты богатства

Въ тѣя дебели зидове има!

Но азъ ще отворя, сумненіе нема!

(Мысли).

Кой знай! можи да има

По добро нещѣ, по драго.

Моѣта алчность да види!

Някой одежда стара-отъ давно,

За споменъ народна тука искрѣта!

Царска корона, Митра съ алмазы....

Това ми треба, това ми доста!

(Показва ключа)

Ей-го-е, кой-то съхраня

Стары преданіѣ, народны обряды;

Може и книги Църковно Български!

(Отваря дулаѣ)